

pligter knyttet til behandling og pleje, såsom information, indhentelse af samtykke og overholdelse af tavshedspligt, vil også omfatte autoriserede sundhedspersoners virksomhed som kontaktperson i den udstrækning, virksomheden må anses for at være af sundhedsfaglig karakter.

Patientklagenævnet har derimod ikke kompetence til at behandle klager over systemfejl og dårlig administration eller ledelse og vil dermed eksempelvis ikke kunne tage stilling til klager over manglende udpegnings af kontaktperson eller over, at patienten ikke senest dagen efter behandlingens påbegyndelse har fået oplysning om kontaktpersonens navn og funktion. Klager over sådanne forhold må rettes til regionsrådet.

Med bestemmelsens *stk. 4* gives ministeren for sundhed og forebyggelse hjemmel til at fastsætte nærmere regler om kontaktpersoners funktioner. Ministeren for sundhed og forebyggelse vil med hjemmel i bestemmelsen bl.a. kunne fastsætte regler om, at kontaktpersonen har pligt til at give patienten nærmere bestemte oplysninger. Ministeren for sundhed og forebyggelse gives endvidere hjemmel til at fastsætte regler om, at andre end sundhedspersoner kan udpeges som kontaktpersoner. Bestemmelsen vil kunne benyttes på områder, hvor det er hensigtsmæssigt, at andre end sundhedspersoner kan udpeges som kontaktpersoner. Det vil f.eks. kunne være tilfældet inden for psykiatrien.

Kontaktpersonordningen gælder efter bestemmelsens *stk. 5* på alle sygehuse, der er omfattet af frit valg-reglerne i sundhedslovens § 86.

Kontaktpersonordningen gælder således for de private institutioner, som regionsrådet har indgået overenskomst med eller på anden måde benytter, jf. sundhedslovens § 75, stk. 2, og for selvejende hospicer, som regionsrådet har indgået overenskomst med, jf. sundhedslovens § 75, stk. 4.

Kontaktpersonordningen gælder endvidere efter bestemmelsen for private institutioner, som ministeren for sundhed og forebyggelse har bestemt, at frit valg-reglerne helt eller delvis finder anvendelse på, jf. sundhedslovens § 75, stk. 5, og for de private specialsygehuse m.fl., der er omfattet af sundhedslovens § 79, stk. 2. En patient har således ret til at få udpeget en kontaktperson på alle de nævnte sygehuse og private institutioner.

Til nr. 11 (§ 121, stk. 2)

Med forslaget til ændring af § 121, stk. 2, foreslås, at kommunerne ikke længere skal være forpligtet til at tilbyde forebyggende helbredsundersøgelse af børn i den undervisningspligtige alder ved læge, men at de

kan vælge i stedet at tilbyde undersøgelserne ved sundhedsplejerske. Alle børn skal fortsat tilbydes en forebyggende helbredsundersøgelse ved skolestart og -afslutning, men kommunalbestyrelsen får med forslaget mere fleksible rammer for tilrettelæggelse af disse undersøgelser.

Sundhedsstyrelsen udfærdiger en anbefaling, som fastlægger, hvilke kompetencer sundhedsplejerskerne gennem undervisning ved bl.a. pædiatrisk speciallæge, audiologopæd, børne- og ungdomspsykiater m.fl. skal erhverve sig for at kunne varetage de forebyggende helbredsundersøgelser af børn i den undervisningspligtige alder.

Til nr. 12 (§§ 140 a og 140 b)

Med forslaget til nye §§ 140 a og 140 b foreslås det at flytte myndighedsansvaret for den vederlagsfri fysioterapi m.v. fra regionerne til kommunerne. Ydelser, hvortil der kun ydes delvist tilskud forbliver en regional myndighedsopgave, jf. henholdsvis §§ 67 og 71 i sundhedsloven. Det drejer sig aktuelt om tilskud til almindelig fysioterapi, jf. §§ 1 og 6 i bekendtgørelse nr. 1079 af 2. november 2006 om tilskud til behandling hos fysioterapeut i praksissektoren, og eventuelt forebyggende og opfølgende fysioterapeutisk holdundervisning, jf. bekendtgørelsens § 7.

Den del af ridedysfysioterapien, hvortil der kun ydes delvist tilskud og de former for behandling, som ministeren for sundhed og forebyggelse i medfør af sundhedslovens § 71 har fastsat regler for, aktuelt behandling på Øfeldt Centret, forbliver en regional myndighedsopgave, i det omfang der kun ydes delvist tilskud til denne behandling, jf. henholdsvis §§ 67 og 71 i sundhedsloven.

Til § 140 a

Det følger af forslaget til § 140 a, stk. 1, at kommunalbestyrelsen tilbyder vederlagsfri behandling hos fysioterapeut i praksissektoren efter lægehenvi-ning. Heri ligger, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at yde vederlagsfri fysioterapi i praksissektoren efter lægehenvi-ning. Det følger af § 8 om vederlagsfri fysioterapi i den gældende bekendtgørelse om tilskud til behandling hos fysioterapeut i praksissektoren (bekendtgørelse nr. 1079 af 2. november 2006), at Sundhedsstyrelsen fastsætter retningslinier for fysisk handicappede personers adgang til vederlagsfri fysioterapi. Disse regler vil blive konsekvensændret som følge af, at myndighedsansvaret for den vederlagsfri fysioterapi overflyttes fra regionerne til kommunerne.

§ 140 a, stk. 1, udgør endvidere hjemmelsgrundlaget for at overflytte myndighedsansvaret for den ve-